

ทฤษฎีการวิวัฒนาการ ความเท็จที่ถูกเชื่อถือ

นำเสนอเมื่อ : 10 ต.ค. 2552

ทฤษฎีการวิวัฒนาการ ความเท็จที่ถูกเชื่อถือ

ทฤษฎีการวิวัฒนาการ ความเท็จที่ถูกเชื่อถือ

การล่มสลายของลัทธิการวิวัฒนาการของชาร์ลส์ ดาร์วิน และ
ความเป็นจริงแห่งการสร้างและการดลบันดาล

จุดกำเนิดของสิ่งมีชีวิต

ถ้าใครคนใดคนหนึ่งได้สำรวจตรวจสอบจักรวาลที่เขาได้อาศัยอยู่นี้ดูก็จะพบว่าจักรวาลนี้มีกาแล็คซี่ถึง 250,000 ล้านกาแล็คซี่ซึ่งในแต่กาแล็คซี่นี้จะประกอบไปด้วยดาวอีกจำนวนมากมายถึง 300,000 ล้านดวง และสิ่งทั้งหมดที่กล่าวมาไม่ว่าจะเป็นกาแล็คซี่หรือดวงดาวอันกว้างใหญ่ไพศาลทั้งหมดนั้นก็หมุนเวียนและล่องลอยไปตามกฎเกณฑ์แบบแผนที่แน่นอนและตายตัว

ถ้ามองดูแล้วเราก็จะพบว่าในทุกๆ ส่วนของจักรวาลนี้จะมีระเบียบแบบแผนตลอดจนความสมดุลอยู่อย่างสมบูรณ์โดยไม่มีขอบกพรองอยู่เลย

โลกนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เล็กกระจิ่วหลิวเมื่อเทียบกับจักรวาลทั้งหมดแล้วแต่กระนั้นโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ถูกสร้างและออกแบบมาอย่างยอดเยี่ยมพร้อมเพียงไปด้วยระบบการทำงานที่เต็มไปด้วยความสมดุลที่ละเอียดอ่อนและซับซ้อนเป็นอย่างมากโลกเราไม่เหมือนดวงดาวดวงอื่นๆ เพราะโลกเรามีสภาพชั้นบรรยากาศและพื้นผิวที่เอื้ออำนวยต่อสิ่งมีชีวิตที่จะสามารถอยู่อาศัยอาศัยได้น้ำซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นผิวโลกนี้ก็เป็นหนึ่งในปัจจัยขั้นพื้นฐานที่ส

ภาคัญต อชิวิต

ระดับอนุหภูมิ
อัตรการโคจรตลอดจนพื้นผิวของโลกทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าโลกใบนี้ได้ถูกออก
แบบมาเป็นพิเศษเพื่อให้เหมาะแก่การดำรงชีวิตอยู่ของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก
ใบนี้

ลักษณะที่ไม่เหมือนใครของโลกเราทำให้เกิดสิ่งมีชีวิตอันมากมายที่มีระบบ
การทำงานที่ซับซ้อนต่างกันไป
ตามแต่ละชนิดประเภทของมันซึ่งบางครั้งมนุษย์เราก็ยังคาดไม่ถึง
พืชพันธุ์และสัตว์หลายล้านชนิดสามารถอยู่อาศัยบนโลกนี้ได้อย่างกลมกลืนและ
สมดุลกัน สิ่งนี้เป็นระบบความเป็นอยู่ที่สมบูรณ์เป็นอย่างมากจนกระทั่งว่า
ระบบความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้สามารถที่จะคงอยู่ต่อไปได้อย่างไม่ถูกกระ
ทบกระเทือนหรือเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใดนอกจากมันจะถูกรบกวนหรือก่อกวน
จากมนุษย์

แต่ทว่าคำถามก็คือแล้วระบบความเป็นอยู่และสิ่งมีชีวิตต่างๆเหล่านี้เกิดขึ้น
มาได้อย่างไรกัน

เมื่อได้มีการสำรวจตรวจสอบดูสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้
ก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนเลยว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ได้ถูกออกแบบมาอย่างมีระบบในกา
รดำรงชีวิตและการอยู่อาศัย
สิ่งมีชีวิตทั้งหมดเหล่านี้จะมีระบบการทำงานที่เต็มไปด้วยความซับซ้อนเป็นอย่า
งมากจนทำให้มันสามารถแสดงบทบาทของมันได้เป็นอย่างดีที่สุดตามความสาม
ารถที่มีอยู่ในตัวมันในสภาพแวดล้อมที่มันอาศัยอยู่

เนื่องจากสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเหล่านี้ได้ถูกวางกฎเกณฑ์และออกแบบจัดระบบ
ความเป็นอยู่มาเป็นอย่างดี แนนอนที่สุดก็จะต้องมีผู้ที่สร้างมันขึ้นมา
และผู้ทรงสร้างผู้นั้นก็ได้บอกมนุษย์ให้รับรู้ถึงการมีอยู่จริงของพระองค์ตั้งแต่กอน
การมีมาของโลกใบนี้
และพระองค์ผู้นั้นคืออัลลอฮฺพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น
พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและโลกมาจากความว่างเปล่า นั่นคือจากความไม่มี
อะไรเลยในตอนแรก
และพระผู้ทรงจัดวางระเบียบกฎเกณฑ์มาในทุกๆสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างมา

ทฤษฎีแห่งการวิวัฒนาการที่มีขึ้นในศควรรุชที่ 19
ได้ปฏิเสธการสร้างของพระผู้เป็นเจ้าที่มีอยู่ให้เห็นอย่างชัดเจน
ตามความเชื่อของทฤษฎีการวิวัฒนาการนี้แล้ว
สิ่งมีชีวิตต่างๆบนโลกนี้มีได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระผู้เป็นเจ้าหากแต่ก่อกำเนิดขึ้น

มาด้วยความบังเอิญ

ผู้ที่ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา รู้จักกันในนามว่า ชาร์ลส์ ดาร์วิน(Charles Darwin) ผู้ซึ่งเป็นนักธรรมชาติวิทยาสมัครเล่น ดาร์วินได้เปิดเผยทฤษฎีนี้ของเขาไว้ในหนังสือของเขาที่มีชื่อว่า "the Origin of Species" แผลงกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิต ซึ่งหนังสือเล่มนี้ถูกพิมพ์ขึ้นมาในปี 1859

หนังสือเล่มนี้ของดาร์วินได้เป็นที่นิยมโดยทันทีหลังจากออกพิมพ์ แต่การได้รับการยอมรับและเป็นที่รู้จักกันของหนังสือเล่มนี้มีสาเหตุเพราะดาร์วินเขียนมันขึ้นมาโดยอาศัยจากข้อมูลและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ แต่ที่หนังสือเขาได้รับการยอมรับก็เพราะมันเป็นเพียงการยอมรับกันในทางแนวความคิดเสียมากกว่า แนวความคิดของดาร์วินนี้ช่วยในการสนับสนุนและเป็นขอร้องของพวกยิวถือปรัชญาวัตถุนิยมที่ปฏิเสธการมีอยู่จริงของพระเจ้าและคาร์ล มาร์กซ(Karl Marx) ผู้ตั้งลัทธิวัตถุนิยมวิภาษได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อ Das Kapital ขึ้นมา เพื่ออุทิศให้แก่ ดาร์วิน เขาเขียนที่ปกหนังสือเล่มนี้ไว้ว่า “ถึงชาร์ลส์ ดาร์วิน จากผู้เลื่อมใสผู้อุทิศตัวให้” ทฤษฎีของดาร์วินอาจเหตุผลว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นมานั้นมาจากบรรพบุรุษเดียวกันโดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนแบบค่อยๆ วิวัฒนาการไปเป็นเวลานาน แต่ดาร์วินก็ไม่สามารถหาหลักฐานข้อเท็จจริงที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุนข้ออ้างของตนเองได้เลย จริงๆแล้ว ดาร์วินรู้ตัวเขาเองดีถึงหลักฐานข้อเท็จจริงหลายๆอย่างที่จะทำให้ทฤษฎีความเชื่อของเขาต้องเป็นโมฆะไป ดาร์วินได้กล่าวยอมรับไว้ในหนังสือที่เขาเขียนขึ้นในบทที่มีชื่อว่า “Difficulties on Theory” ปัญหาและความยุ่งยากที่ทฤษฎีนี้จะต้องเผชิญ แต่ดาร์วินก็หวังว่าปัญหาต่างๆของทฤษฎีการวิวัฒนาการเหล่านี้จะหมดไปด้วยกับการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ครั้งใหม่ที่จะมีขึ้นมาในภายหลัง แต่ในทางตรงกันข้าม ด้วยกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ จึงทำให้ทฤษฎีที่ดาร์วินกล่าวอ้างนี้กลับถูกหักล้างลงไปทีละขอดีละขอดี

ดาร์วินกล่าวว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดกำเนิดมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน โดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนแบบค่อยๆวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ

แต่ทว่าสิ่งมีชีวิตสิ่งแรกกำเนิดมาจากไหนกันเล่า?

ดาร์วินไม่ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ไว้เลยในหนังสือของเขา
เขาไม่รู้อย่างไรว่าสิ่งนี้แหละที่จะเป็นเหตุการณ์สำคัญที่จะทำให้ทฤษฎีของเขาตั้ง
กล่าวต้องเป็นโมฆะไป

เดิมทีแล้ว วิทยาศาสตร์ในสมัยของดาร์วินมีความเชื่อกันว่า
สิ่งมีชีวิตนั้นมีลักษณะโครงสร้างองค์ประกอบที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อนอะไรมาก
มีความเชื่อที่เชื่อกันไปตาม ทฤษฎีหนึ่งทางวิทยาศาสตร์ที่เรียกว่า "
Spontaneous Generation" นั่นคือ การกำเนิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ
มันเป็นทฤษฎีที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในยุคกลาง ตามทฤษฎีนี้แล้ว
สิ่งมีชีวิตทั้งหลายสามารถเกิดขึ้นมาได้โดยง่ายจากสิ่งที่ไม่มียชีวิต

มีความเชื่อกันไปว่า กบเกิดขึ้นมาจากโคลน
และแมลงก็เกิดขึ้นมาจากอาหารที่กินเหลือเอาไว้
และก็ได้มีการทดลองพิสูจน์โดยมีจุดประสงค์ที่จะมาสนับสนุนทฤษฎีหรือแนวคว
ามเชื่อเช่นนี้

โดยได้มีการนำเอาเมล็ดข้าวสาลีกำมือหนึ่งไปทิ้งไว้ในเศษผ้าโดยหวังว่าจะมีหนู
เกิดขึ้นมาจากการนำของสองสิ่งนี้ มาผสมกัน

และก็ได้มีการนำตัวอ่อนที่เกิดขึ้นมาจากเนื้อมาเป็นขอกกล่าวอ้างโดยกล่าวว่าสิ่งมี
ชีวิตสามารถกำเนิดขึ้นมาได้จากสิ่งที่ไม่มียชีวิต

แต่ต่อมาในภายหลังก็เป็นที่รู้และเข้าใจกันแล้วว่าตัวอ่อนที่เกิดขึ้นจากเนื้อนั้นไ
ม่ได้เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติตามที่เข้าใจกันแต่อย่างใด

แต่มันเกิดขึ้นมาจากตัวอ่อนที่ไม่สามารถมองเห็นที่แมลงวันนำไปปล่อยไว้ที่เนื้อ
นั้น และในสมัยของดาร์วิน

มีความเชื่อกันอย่างแพร่หลายว่าจุลินทรีย์สามารถเกิดขึ้นมาได้โดยง่ายจากวัตถุ
หรือสิ่งที่ไม่มียชีวิต

แต่แล้ว 5 ปีหลังจากที่ได้มีการพิมพ์หนังสือ Origin of Species
(แผลงกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิต) ของดาร์วินขึ้น
นักชีววิทยามีชื่อเสียงชาวฝรั่งเศส Louis Pasteur (หลุยส์ปาสเตอร์)
ก็ได้พิสูจน์หักล้างความเชื่อเช่นนั้นที่เป็นพื้นฐานความเชื่อของทฤษฎีการวิวัฒนาการ
การของดาร์วิน โดย หลุยส์
ปาสเตอร์ได้พิสูจน์ให้เห็นทางวิทยาศาสตร์หลังการที่เขาได้ทำการศึกษาวิจัยและ
ทดลองมาเป็นเวลานาน โดยที่เขาได้ขอสรุปที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งเขากล่าว

“วัตถุสสารหรือสิ่งที่ไม่มียชีวิตจะสามารถให้ชีวิตแก่ตัวเองได้จริงหรือ?
เป็นไปได้ไม่ได้เลย

ปัจจุบันนี้เป็นที่รู้จักกันแล้วว่าไม่ว่าจะอยู่ในสภาวะใด ๆ ก็แล้วแต่สิ่งมีชีวิตไม่ว่าจะเล็กกระจัดริดแคไหนก็ตามไม่สามารถเกิดขึ้นมาเองได้นอกจากว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นจะต้องมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นผู้ให้กำเนิดมันขึ้นมา”
(Louis pasteur ,Fox and Dose, Origin of Life,p.,4-5)

นักทฤษฎีวิวัฒนาการคนแรก
ที่ได้หยิบยกปัญหาเรื่องแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตขึ้นมากล่าวในศตวรรษที่ 20 นี้ก็คือ นักชีววิทยาชาวรัสเซียซึ่งมีชื่อว่า Alexander Oparin จุดมุ่งหมายของเขาก็เพื่อที่จะอธิบายให้รู้ว่าเซลล์ของสิ่งมีชีวิตชนิดแรกนี้เกิดขึ้นมาได้ อย่างไร
ซึ่งตามทฤษฎีการวิวัฒนาการนี้ได้มีการกล่าวว่าเซลล์ตัวแรกนี้แหละที่เป็นที่มาหรือบรรพบุรุษของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมดที่เกิดขึ้น
แต่อย่างไรก็ตามความพยายามของเขาก็ต้องจบลงด้วยกับความล้มเหลวและตัวของ Oparin เองก็ต้องกล่าวยอมรับว่า

“
เป็นที่น่าเศร้าใจที่จุดกำเนิดและที่มาของเซลล์ก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ต่อไปซึ่งในความเป็นจริงแล้วมันเป็นงานที่มีดราม่าที่สุดของขบวนการและขั้นตอนทางทฤษฎีการวิวัฒนาการ” (Alexander Oparin, Origin of Life, p.196)

นักวิวัฒนาการที่ มาหลังจาก Oparin
ก็ได้ทำการทดลองเช่นกันทั้งนี้ก็เพื่อที่จะหาคำตอบถึงแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตเพื่อที่จะได้มาสนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการของพวกเขา

นักเคมีชาวอเมริกาที่มีนามว่า Stanley Miller สแตนเลย์ มิลเลอร์ ได้ทำการทดลองที่เป็นที่รู้จักโด่งดังกันที่สุดในปี 1953 โดยที่ Miller ได้นำเอาโมเลกุลจำนวนหนึ่งของสิ่งมีชีวิตมา
โดยทำการกระตุ้นปฏิกิริยาโต้ตอบต่อแก๊สชนิดต่างๆที่เขาอ้างว่ามีอยู่ในชั้นบรรยากาศโลกในช่วงแรกเริ่ม
ในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นการทดลองนี้ถือว่าเป็นบทพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ถึงทฤษฎีของการวิวัฒนาการ แต่ กระนั้นมันก็ได้ไม่เป็นเช่นนั้นเลย
จากการค้นพบในตอนหลังนี้ได้แสดงให้เห็นแล้วว่า
แก๊สต่างๆที่ใช้ในการทดลองนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกับแก๊สต่างๆที่มีอยู่ในชั้นบรรยากาศในช่วงแรกเริ่มแรกของโลก และในที่สุดตัวของ Miller เองก็ต้องออกมายอมรับถึงความล้มเหลวและความเป็นโมฆะของการทดลองของเขาในครั้งนี้

จากความพยายามทั้งหลายของพวกเขา นักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีขึ้นมาในช่วง
ศตวรรษที่

20

เพื่อที่จะมาอธิบายถึงแหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตก็ต้องจบลงด้วยความล้มเหลว

Jeffrey

Bada

ศาสตราจารย์ในด้านภูมิศาสตร์เคมีและผู้สนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการด้วยก็กล่าว
วยอมรับถึงความจริงอันนี้ในนิตยสาร Earth ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1998
ซึ่งเป็นหนึ่งในนิตยสารชั้นนำทางด้านสิ่งดีพิมพ์ของพวกเขา นักทฤษฎีวิวัฒนาการ
โดยที่ Jeffrey Bada ได้กล่าว

ในวันนี้ในขณะที่ เราจะจากศตวรรษที่ 20 ไป
เราก็คงคงอยู่กับปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่ยังหาทางออกไม่ได้ อยู่
เหมือนกับตอนที่เรามาเข้าสู่ศตวรรษที่ 20 นั่นคือ ปัญหาที่ว่า
สิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นมาบนโลกนี้ได้ได้อย่างไรกัน? (Jeffrey bada, Earth, Feb, 1998)

ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอีกปัญหาหนึ่งที่
ทฤษฎีวิวัฒนาการกำลังเผชิญอยู่ และก็ยังหาทางออกไม่ได้ ก็คือ
ปัญหาที่เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนอย่างเหลือเชื่อของเซลล์ของสิ่งมีชี
วิต

สิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ทุกชนิดจะประกอบไปด้วยเซลล์ที่มีขนาดเล็กเท่ากับหนึ่งในร้อย
ของมิลลิเมตร

และมีสิ่งมีชีวิตบางชนิดประกอบไปด้วยเซลล์เดี่ยวแต่กระนั้นถึงแม้จะประกอบไ
ไปด้วยเซลล์เดี่ยวก็ตามแต่องค์ประกอบที่มีอยู่ในเซลล์นี้ก็ยังมีลักษณะที่นาซับซ้อน
อย่างหาที่ในตัวของมันเอง มันมีระบบการปฏิบัติงานอันซับซ้อน
เพื่อที่จะทำให้มันดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้และที่ยิ่งไปกว่านั้นมันก็ยังมียีนที่อาจเรียกว
าเป็นตัวมอเตอร์ตัวเล็กนิดเดียวที่ช่วยในการขับเคลื่อนมัน

ในสมัยของดาร์วิน

ลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนของเซลล์นี้ ยังไม่เป็นที่รู้จักกัน
ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากกล้องจุลทรรศน์ที่ยังไม่มีความเจริญเท่าที่ควรในสมัยนั้น
จึงทำให้ เซลล์มองดูเหมือนไม่มีลักษณะอะไรพิเศษเฉพาะตัว
แต่อย่างไรก็ตามด้วยกับกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนที่มีกำลังสูงที่ประดิษฐ์ขึ้นมา
ในตอนกลางของศตวรรษที่

20

นี้จึงทำให้เราเริ่มรู้และเข้าใจว่าจริงๆแล้วเซลล์ของสิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงาน
ที่นาซับซ้อนถึงเพียงไร

สิ่งนี้ได้เผยให้เห็นถึงความซับซ้อนตลอดจนการทำงานกันอย่างมีระบบของเซลล์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยความบังเอิญ

เซลล์ที่มีชีวิตเพียงตัวเดียวจะประกอบไปด้วยส่วนเล็กๆ เป็นพันๆ ส่วนที่ทำงานกันอย่างสอดคล้องสามัคคีกันถ้าจะเปรียบเทียบก็เปรียบได้ว่าภายในเซลล์ตัวเดี่ยวนี้อาจจะมีทั้งสถานีพลังงานไฟฟ้า โรงงานต่างๆอันทันสมัยที่ไซ้ทำหน้าที่ต่างๆ และหน่วยจัดเก็บข้อมูลที่ซับซ้อน ระบบเก็บรักษาที่มีขนาดใหญ่มาก โรงกลั่นกรองที่ทันสมัย ตลอดจนมีเยื่อหุ้มเซลล์ที่ดูเหมือนเป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่สามารถรับรู้อะไรได้ ซึ่งเยื่อหุ้มเซลล์นี้จะทำหน้าที่ควบคุมสิ่งที่เขากอกจากเซลล์

เซลล์นี้จะสามารถมีชีวิตดำรงอยู่ต่อไปได้ก็ต่อเมื่อส่วนต่างๆที่มีอยู่ในตัวมันที่ไซ้ในการปฏิบัติการ จะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆกันเพียงเท่านั้นและมันก็เป็นไปไม่ได้เลยที่ระบบการทำงานของเซลล์ที่นำซับซ้อนละเอียดอ่อนเหล่านี้ จะเกิดขึ้นมาเนื่องมาจากความบังเอิญ แมกระทั่งในปัจจุบันนี้ห้องแลปวิทยาศาสตร์ที่ประกอบไปด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยที่สุด ก็ยังไม่มีความสามารถที่จะผลิตเซลล์ที่มีชีวิตขึ้นมาจากสิ่งที่ไม่มีชีวิตได้เลยแม้แต่สักตัวเดียว

จริงๆแล้วมันก็เป็นที่ยอมรับกันอย่างแน่นอนว่าสิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้และความอูตสาหะที่จะยังพยายามผลิตเซลล์ที่มีชีวิตจากสิ่งที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นก็ล้มเลิกไป

แต่กระนั้นทฤษฎีการวิวัฒนาการก็ยังคงกล่าวอ้างว่า ระบบการทำงานของเซลล์ที่กล่าวมานี้เกิดขึ้นมาเองจากความบังเอิญ ซึ่งความเป็นจริงแล้วระบบการทำงานของเซลล์นี้ที่แมแต่มนุษย์ผู้พร้อมไปด้วยสติปัญญาความรู้ความสามารถและเทคโนโลยีที่ทันสมัยก็ยังไม่มีความสามารถที่จะลอกเลียนแบบได้เลย

Sir Fred Hoyle

ซึ่งจะเป็นนักดาราศาสตร์และนักคณิตศาสตร์ชาวอังกฤษผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง ได้กล่าวอธิบายบอกถึงความเป็นไปได้ที่เซลล์จะกำเนิดเกิดขึ้นมาเอง โดยเขาได้ยกตัวอย่างว่า

“
ความเป็นไปได้ที่สิ่งมีชีวิตในชั้นที่สูงขึ้นไปจะเกิดขึ้นมาเองด้วยความบังเอิญนั้น ก็อาจจะเปรียบได้กับความเป็นไปได้ที่พายุโหมพัดผ่านเขามายังกองเก็บของและวัสดุเก่าแล้วกลายเป็นเครื่องบินโบอิง

จากวัสดุที่อยู่ในกองเก็บของเก่านั้นได้” (Fred Hoyle, *Naturer*, 12 พฤศจิกายน)

ในปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์ด้านเคมีวิทยาของสิ่งมีชีวิตก็ได้บอกเปิดเผยให้รู้ไว้เช่นกันถึงลักษณะทางดาดโครงสร้างและการปฏิบัติงานอันซับซ้อนที่สุดจะคิดได้ของโมเลกุล DNA ระบบทางดาดโครงสร้างของโมเลกุล DNA ได้ถูกค้นพบโดยนักวิทยาศาสตร์ 2 คน นั่นคือ James Watson และ Francis Crick ในปี 1955 จากการค้นพบของเขาทั้งสองนี้ ก็บอกให้เราทราบว่า สิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงานที่นาซับซ้อนเกินกว่าที่คาดไว้ในตอนแรก

Francis Crick ผู้ซึ่งได้รับรางวัลโนเบลไพรัชจากการค้นพบครั้งนี้ ถึงแม้วตัวของเขาเองจะเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการอย่างฝ่งหัวก็ตาม แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยอมรับว่า โครงสร้างการทำงานเหมือนนอยาง DNA นี้ ไม่มีวันที่มันจะเกิดขึ้นมาเองได้ ด้วยความบังเอิญ DNA เป็นโมเลกุลขนาดใหญ่ที่มีอยู่ในนิวเคลียสของเซลล์ รายละเอียดทั้งหมดของสรีระและรูปร่างของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้ในส่วนที่เป็นเกลียวขดสองชั้นนี้ ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับองค์ประกอบทางดาดร่างกายของเราตั้งแต่สีในตาไปจนถึงระบบโครงสร้างของอวัยวะภายในของเราและสัดส่วนการปฏิบัติงานของเซลล์ของเราทั้งหมดทั้งหลายเหล่านี้จะถูกวางโปรแกรมไว้ในส่วนที่เรียกว่ายีนส์ใน DNA นี้

รหัสของ DNA จะประกอบไปด้วยลำดับการจัดเรียงฐานต่างๆที่ แตกต่างกันไป ถ้าเราจะเปรียบเทียบฐานเหล่านี้ในรูปของตัวอักษรเราก็จะสามารถเปรียบเทียบ DNA ได้กับฐานจัดเก็บข้อมูลที่ ประกอบไปด้วยอักษร 4 ตัว ข้อมูลของสิ่งมีชีวิตทั้งหมดจะถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลนี้

ถ้าเราจะลองเขียนข้อมูลที่มีอยู่ใน DNA ทั้งหมดนี้ ลงบนกระดาษก็อาจจะต้องใช้กระดาษเป็นล้านๆหน้า และนี่ก็เท่ากับว่าต้องเขียนข้อมูลที่มีอยู่ใน DNA นี้ลงไปมากเสียดกว่าสารานุกรมบริตานิกา (Britannica) ถึง 40 เท่า ซึ่งสารานุกรมบริตานิกานี้ก็เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลแหล่งเดียวที่ใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษย์ที่มีอยู่

แต่แหล่งข้อมูลของ DNA ที่น่าเหลือเชื่อนี้ก็ได้ถูกจัดเก็บไว้ในนิวเคลียสที่เล็กกระจัดริดของเซลล์ของเราซึ่ง

งมีขนาดเล็กกว่าหนึ่งมิลลิเมตรถึงหนึ่งพันเท่า

มีการคำนวณกันว่าสายของ DNA ที่เล็กพอที่จะใส่ไว้ในซอนชาได้นี้มีความสามารถที่จะบรรจุข้อมูลทั้งหมดของหนังสือทุกเล่มที่เขียนขึ้นมาในโลกนี้ได้

แน่นอนที่สุดเป็นไปได้เลยที่ลักษณะโครงสร้างอันน่าอัศจรรย์ที่กล่าวมานี้ มันจะเกิดขึ้นมาจากความบังเอิญทฤษฎีการวิวัฒนาการซึ่งมองชีวิตว่าเป็นเพียงแค่สิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความบังเอิญที่ไร้จุดมุ่งหมายก็ต้องลมเหลวหมดทำไม่สามารถเปิดปากพูดอะไรได้เมื่อต้องเผชิญกับระบบการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนอย่างไม่น่าเชื่อของ DNA มันเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า DNA

และเซลล์ต่างๆตลอดจนสิ่งมีชีวิตทั้งหมดนี้เป็นผลที่เกิดมาจากการสร้างสรรค์อันยอดเยี่ยมและที่ น่าสรรเสริญ และเมื่อมีการสร้างหรือมีสิ่งที่ถูกสร้างอยู่จริงก็แน่นอนที่สุดที่จะต้องมีการสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาผู้ทรงพลังอำนาจอันไม่มีที่สิ้นสุดผู้ทรงรอบรู้และทรงเต็มเปี่ยมด้วยวิทย์ปัญญา

เมื่อเราเฝ้ามองดูสิ่งมีชีวิตต่างๆที่มีอยู่ในธรรมชาติไม่ว่าจะสิ่งใดก็ตามเราก็จะเห็นได้เลยว่าผู้ที่สร้างมันขึ้นมาซึ่งมีอำนาจอันยิ่งใหญ่เสียจริงๆ สิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ในธรรมชาติเป็นล้านๆชนิดได้บ่งบอกถึงงานทางศิลปะและงานศิลปะทุกชนิดก็บ่งบอกให้รู้ถึงการมีอยู่ของนักศิลปะหรือจิตรกรผู้อยู่เบื้องหลังผลงานนี้ ผู้ ซึ่ง วาด มัน ขึ้น มา และผู้ อยู่ เบื้อง หลัง งาน ศิลปะ ทั้ง หลาย ที่ มี อยู่ ใน ธรรมชาติ นี้ ก็ คือ อัล ล อ ฮ พระผู้อภิบาลแห่งโลกนี้และชั้นฟ้าทั้งหลายตลอดจนสิ่งที่มีอยู่ในระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน

ขั้นตอนและวิธีการที่ได้มาจากการจินตนาการในขบวนการทฤษฎีการวิวัฒนาการ

การปั้นเรื่องขึ้นมาของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่ทำให้เห็นว่าชีวิตนั้นสามารถเกิดมาจากสิ่งที่ไม่มชีวิตนั้นได้ถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันไปแล้ว นอกจากนี้แล้วก็ไม่มระบบหรือขั้นตอนการทำงานในธรรมชาติใดๆที่จะเป็นไปตามทฤษฎีการวิวัฒนาการตามที่ได ถูก นำ มา กล่าว อ่าง มา

ไม่มีระบบโครงสร้างการทำงานทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตประเภทใดๆ ที่จากเซลล์ๆเดียวจะสามารถเปลี่ยนแปลงหรือกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีระบบการทำงานที่ซับซ้อนมากขึ้นจนกลายเป็นที่มาหรือบรรพบุรุษของสิ่งมีชีวิตอีกเป็นล้านๆชนิด

ดาร์วินได้นำเสนอแนวความคิดเพียงอย่างเดียวที่จะมาเป็นตัวอธิบายระบบทางด้านการวิวัฒนาการของเขา และแนวความคิดนั้นก็คือการเลือกสรรทางธรรมชาติ จากหนังสือที่เขาเขียนก็ทำให้เรารู้ว่าดาร์วินได้ให้ความสำคัญต่อแนวความคิดนี้เป็นอย่างมาก (*The Origin of Species by Means of Natural Selection*) แหล่งกำเนิดของสิ่งมีชีวิตโดยวิธีการสรรทางธรรมชาติ การเลือกสรรทางธรรมชาติ นี้ ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ผู้ที่แข็งแรงที่สามารถปรับตัวเองได้ดีต่อสภาพแวดล้อมก็จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ต่อไปได้ ยกตัวอย่างเช่น ผีเสื้อกลางคืนที่ถูกไล่ล่าโดยสัตว์ล่าเหยื่อ กวางตัวที่วิ่งได้เร็วกว่าก็จะสามารถมีชีวิตรอดมาได้หลังจากนั้นกวางส่วนใหญ่ในฝูงก็จะมีแต่กวางตัวที่แข็งแรงและฉับไวเนื่องจากตัวที่เชื่องช้าและอ่อนแอกว่าก็จะตกเป็นเหยื่อไปหมดแล้ว

แต่ถึงแม้ระบบความเป็นอยู่ทางธรรมชาติจะเป็นเช่นนั้นก็ตาม แต่มันก็ไม่ได้ทำให้กวางต้องมีการวิวัฒนาการแต่อย่างใด มันไม่ได้เปลี่ยนกวางให้ไปเป็นสัตว์อีกประเภทหนึ่งเลย เช่นเปลี่ยนไปเป็นม้า การเลือกสรรทางธรรมชาตินี้ก็เป็นเพียงการกำจัดตัวที่ป่วยหรือพิการอ่อนแอออกไปและมันก็ยืนยันถึงการมีอยู่ต่อไปตลอดจนความสมบูรณ์แข็งแรงของสิ่งมีชีวิตอีกบางจำพวก และการเลือกสรรทางธรรมชาตินี้ก็ไม่ได้มีแรงผลักดันหรือเป็นตัวที่ทำให้เกิดการวิวัฒนาการขึ้นมาได้

ดาร์วินก็รู้ตัวดีถึงสิ่งนี้เช่นกันและนี่ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ดาร์วินกล่าวยอมรับไว้ในหนังสือของเขา (*The origin of species*) แหล่งกำเนิดของชีวิต โดยเขากล่าวว่า การเลือกสรรทางธรรมชาติไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและทำอะไรไม่ได้เลย นอกจากว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เอื้ออำนวยและเหมาะสมที่จะเกิดขึ้นเองด้วยความบังเอิญในสิ่งมีชีวิต (*Charles Darwin, The origin of Species, 1st, ed, p.177*)

ดาร์วินได้รับอิทธิพลเป็นอย่างมากจากเพื่อนร่วมสมัยของเขาคนหนึ่ง

ในแนวความคิดที่ว่าสิ่งมีชีวิตนั้นสามารถเกิดขึ้นมาเองและมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของมันเองในสภาพการที่ เหมาะสมและเอื้ออำนวย และเพื่อนร่วมสมัยของดาร์วินคนนั้นก็คือ Lamarck ลาร์มาค นักชีววิทยาชาวฝรั่งเศส

Lamarck มีความเชื่อว่า สิ่งมีชีวิตจะถ่ายทอดลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่มีอยู่ไปสู่รุ่นต่อไปที่จะมีมาทีหลัง ในแนวความคิด ของ Lamarck นั้นยีนวิวัฒนาการมาจากสัตว์ที่คลายกวาง นั่นก็คือลำคอของสัตว์จำพวกนี้จะค่อยๆยืดออกมาไปตามกาลเวลาจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากมันพยายามที่จะเอื้อมไปกินใบไม้ที่อยู่บนกิ่งสูงๆ

Lamarck ก็มีความเชื่อเช่นกันว่าถ้าแขนของคนในสมาชิกในครอบครัวถูกตัดออกเป็นเวลาหลายชั่วอายุคน เด็กที่เกิดขึ้นมาใหม่ในภายหลังก็จะเริ่มแขนงุดหรือไม่มีแขน

ดาร์วินผู้ซึ่งได้ แรงบันดาลใจมาจากสิ่งเหล่านี้ที่กล่าวมาก็ยังมีแนวความคิดที่อีกเหิมมากไปกว่านั้นโดยที่เขาได้กล่าวไว้ในหนังสือ The Origin of Species ของเขาโดยที่ เขาได้กล่าวอ้างให้เหตุผลว่า หมีบางชนิดที่พยายามหาเหยื่อในน้ำก็ได้วิวัฒนาการไปเป็นปลาวาฬในที่สุด

แต่กระนั้นแนวความคิดทั้งของ Lamarck และดาร์วินนั้นก็ผิดพลาด ทั้งนี้เนื่องจากแนวความคิดของเขาทั้งสองนั้นไปขัดแย้งกับกฎขั้นพื้นฐานที่สำคัญของชีววิทยา ในสมัยนั้นวิชาพันธุศาสตร์ วิทยาศาสตร์ทางด้านเคมีวิทยา ของสิ่งมีชีวิตตลอดจนจุลชีววิทยายังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์เลย

กฎแห่งการถ่ายทอดลักษณะทางด้านพันธุกรรมก็ยังไม่เป็นที่รู้จักกันในขณะนั้น ในความเป็นจริงแล้ว

ทั้ง Lamarck และดาร์วินมีความเชื่อว่าลักษณะพิเศษทางพันธุกรรมนั้นสามารถถูกถ่ายทอดได้ โดยผ่านทางกระแสเลือด

เนื่องจากความล้มเหลวทางวิทยาศาสตร์ในสมัยนั้น จึงไม่ได้ทำให้สิ่งที่ Lamarck และดาร์วินคิดขึ้นมาตามจินตนาการดูเป็นสิ่งที่แปลกแต่อย่างใด

ข้อสมมติฐานของดาร์วินมีผลต่อแวดวงทางวิทยาศาสตร์ในสมัยของเขาเป็นอย่างมาก

แต่อย่างไรก็ตามดาร์วินก็ยังคงมีปัญหาที่แก้ไม่ตกอยู่ในหนังสือของเขาในตอนที่
ขากกล่าวถึง ปัญหาทางทฤษฎีการวิวัฒนาการดาร์วินได้กล่าวไว้ว่า

ถ้ามีการพิสูจน์ให้เห็นว่า
สิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงานที่ซับซ้อนและอวัยวะต่างๆที่ช่วยในการปฏิบัติงาน
ที่ซับซ้อนเหล่านั้นก็มิได้เกิดขึ้นมาตามขั้นตอนและขบวนการวิวัฒนาการ
แต่เกิดขึ้นมาพร้อมๆกันในทีเดียว ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว
ทฤษฎีการวิวัฒนาการของดาร์วินเองก็จะต้องพังลงอย่างราบคาบ (Charles
Darwin, *The Origin of Species*, 1st ed ,p.189)

แต่ความจริงสิ่งที่ดาร์วินกลัวนี้ก็เกิดขึ้นเป็นจริงหลังที่เขาตายไปได้ไม่นาน

จากกฎแห่งการถ่ายทอดลักษณะทางด้านพันธุกรรมที่ค้นพบโดยนักพฤกษศาสตร์
ชาวออสเตรีย นั่นคือ Gregor Mendel ก็ทำให้สิ่งที่ทั้ง Lamarck
และดาร์วินได้กล่าวอ้างยืนยันไว้ต้องจบลง

จากวิทยาศาสตร์ทางด้านพันธุศาสตร์ที่ได้มีการพัฒนามาในช่วงเริ่มต้นแห่งศต
วรรษที่ 20

นี่
ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าการถ่ายทอดพันธุกรรมไปยังรุ่นถัดๆไปนั้นมีได้ถ่ายทอดกั
นโดยผ่านทางลักษณะเฉพาะพิเศษที่ได้รับมาทางจากร่างกายหากแต่จะถ่ายทอด
โดยผ่านทางยีนส์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

จากการค้นพบกฎการสืบพันธุกรรมนี้เองที่ทำให้เป็นที่รู้ชัดเจกว่า
ความเชื่อจากการจินตนาการไปเองที่ว่าลักษณะเฉพาะตัวที่ได้มานั้นได้มาโดยการ
รคอยๆก่อตัวสะสมกันมาจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งและในที่สุดก็ทำให้เกิดสิ่งมีชีวิต
ใหม่ขึ้นมา

ซึ่งการคิดจินตนาการขึ้นมาเองเช่นนั้นเป็นสิ่งที่ไร้เหตุผลและไม่น่าเชื่อถือ

การเปลี่ยนแปลงจากสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งไปสู่สิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่งที่มีความ
แตกต่างกันโดยผ่านทางพันธุกรรมตามที่ระบบกลไกการเลือกสรรทางธรรมชาติ
ของดาร์วินได้บอกไว้นั้น

เป็นไปได้ไม่ได้เลยและไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นมาเป็นจริงได้

ด้วยเหตุนี้เองทฤษฎีการวิวัฒนาการที่ดาร์วินนำมากล่าวอ้างก็ต้องล่มสลายและจ
บลงไป ในต้นศตวรรษที่ 20

ที่ผ่านมานี้เองได้มีความพยายามอุสาหะของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการคนอื่นๆใ
นศตวรรษที่ 20 เพื่อจะพิสูจน์ทฤษฎีนี้

แต่ความจริงแล้วในทางตรงกันข้ามมันมีแต่จะยืนยันความจริงที่ว่ากลไกการเลือกสรร

ทางธรรมชาตินั้นไม่มีมูลเหตุแห่งความเป็นจริงที่จะเกี่ยวข้องกับการวิวัฒนาการ
แต่อย่างใด

Colin

Patterson

นักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณชาวอังกฤษและก็เป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งด้วย ไคกล่าวยอมรับถึงสิ่งนี้โดยเขาไคกล่าวว่า

ไม่มีใครเลยที่จะมีความสามารถที่จะสร้างสิ่งมีชีวิตขึ้นด้วยวิธีการหรือกลไกที่ได้มาจากการเลือกสรรทางธรรมชาติ ไม่มีใครพยายามทำสิ่งนี้ได้สำเร็จ และขอเถียงที่มีอยู่ในลัทธิดาร์วินสมัยใหม่ในปัจจุบันนี้ ก็สาละวนอยู่กับปัญหาที่หาทางออกไม่ได้นี้ (Colin Patterson, BBC ,Cladistics,4th , March 1982)

วิทยาศาสตร์ในศตวรรษที่ 20 นี้ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วเช่นกันว่า สิ่งมีชีวิตทั้งหลายนั้นมีระบบการทำงานและอวัยวะต่างๆที่มีกลไกการปฏิบัติงานที่ ซับซ้อนและยุ่งยากเป็นอย่างมาก ถาขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปแม้เพียงส่วนเดียวระบบการทำงานทั้งระบบตลอดจนอวัยวะส่วนต่างๆก็จะไม่สามารถทำหน้าที่ ปฏิบัติงานได้เลย นั่นก็หมายความว่าอวัยวะและระบบการทำงานเหล่านั้นจะต้องมีขึ้นมาพร้อมๆกันในเวลาเดียวกัน ลักษณะพิเศษเฉพาะเช่นนี้ซึ่งเรียกว่า “Irreducible Complexity”

นั่นคือระบบการทำงานของสิ่งมีชีวิตที่ทุกๆส่วนจะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆกันโดยจะขาดส่วนหนึ่งส่วนใดเสียมิได้

ลักษณะเฉพาะพิเศษที่กล่าวมาแล้วเช่นนี้เองที่เป็นหลักฐานพิสูจน์ให้เห็นว่า องค์ประกอบและโครงสร้างของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นมาพร้อมๆกันโดยอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

ความเป็นจริงนี้เองที่ปล้ำล้างคำกล่าวอ้างของพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการได้ลงอย่างเด็ดขาด

ที่พวกเขากล่าวอ้างว่าสิ่งมีชีวิตค่อยๆวิวัฒนาการเกิดขึ้นมาโดยการเลือกสรรทางธรรมชาติโดยผ่านขบวนการและขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงไปที่ละเล็กละน้อยตามกาลเวลา และเมื่อเป็นที่ชัดเจนแล้วว่า

ระบบกลไกของการเลือกสรรทางธรรมชาติของดาร์วินนั้นไม่มีมูลฐานแห่งความเป็นจริงใดๆทางด้านทฤษฎีวิวัฒนาการ

พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่ต้องการให้ทฤษฎีมีอยู่ต่อไปก็ต้องทำการเปลี่ยนแปลงแนวทางใหม่เป็นการใหญ่ในทางทฤษฎีนี้

นอกเหนือไปจากแนวความคิดของการเลือกสรรทางธรรมชาตินี้แล้วพวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการเหล่านี้ก็คิดค้นระบบกลไกใหม่ขึ้นมาซึ่งเรียกว่า Mutation หรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงของยีนส์

กระบวนการนี้คือการเปลี่ยนแปลงไปหรือการผิดเพี้ยนไปจากรูปเดิมของลักษณะที่มีอยู่ใน DNA ของสิ่งมีชีวิต

โดยส่วนมากจะมีสาเหตุมาจากผลกระทบภายนอกเช่นกัมมันตภาพรังสีหรือปฏิกิริยาทางเคมี

มาถึงตอนนี้ทฤษฎีวิวัฒนาการก็ยังคงมีความเชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่มีความแตกต่างกันไปและมีการพัฒนาการก็

เพราะมีสาเหตุมาจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน DNA นี้ แต่สิ่งนี้ไม่สามารถเป็นจริงขึ้นมาได้

ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงนี้จะยังแต่จะทำให้เกิดผลเสียต่อระบบข้อมูลใน DNA นี้เพียงอย่างเดียว และก็มีแต่จะเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตด้วย

จากการทดลองที่กระทำกันทั้งในหองแล็บและตามธรรมชาติก็ไม่เคยพบว่าการเปลี่ยนแปลงในลักษณะนี้จะก่อให้เกิดผลดีขึ้นมาตามมา

ทั้งนี้ก็เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเช่นที่ว่ามันนั้นจะไม่ช่วยทำให้เกิดข้อมูลใหม่ทางพันธุกรรม

ดังนั้นมันจึงเป็นไปได้เลยที่สิ่งมีชีวิตจะมีอวัยวะใหม่ขึ้นมาได้โดยผ่านขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงเช่นที่ว่ามัน

ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานตัวไหนสามารถมีปีกได้และสิ่งมีชีวิตที่ไร้ดวงตาก็ไม่สามารถมีตาขึ้นมาเองได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้น

หลายทศวรรษด้วยกันที่นักทฤษฎีวิวัฒนาการได้ลองนำสิ่งที่มีชีวิตไปทดลองโดยการให้สัมผัสกับกัมมันตภาพรังสีและสารเคมีทั้งนี้ก็เพื่อหวังที่จะได้การเปลี่ยนแปลงที่มีผลในทางบวกขึ้น

แต่แล้วพวกเขาก็ต้องจบลงด้วยการได้มาซึ่งสิ่งมีชีวิตที่พิการบกพร่องไม่สมบูรณ์และยังเป็นหมัน

มีการทดลองนับครั้งไม่ถ้วนที่ทำกับแมลงวันผลไม้และมันแสดงให้เห็นว่าผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นนอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใดแล้วยังจะก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตนั้นอีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นใน DNA เช่นนั้นจะเป็นตัวไปก่อกวนรหัสทางพันธุกรรมที่ถูกจัดวางไว้เป็นอย่างดีและก็จะทำให้สิ่งมีชีวิตกลับกลายเป็นสู่สิ่งที่น่าแปลกประหลาดทั้งนี้ก็เนื่องม

จากความพิการและความบกพร่องดังที่ได้กล่าวมา

นั่นคือสาเหตุที่ว่าทำไมศาสตราจารย์ Richard Dawkins ผู้ซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีการวิวัฒนาการผู้เป็นที่รู้จักกันดีที่สุดคนหนึ่งในปัจจุบันต้องแสดงความลึงเลอกออกมาเมื่อถูกขอใหยกมาชักตัวอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงเช่นที่วานั้นที่จะไปช่วยเพิ่มขอมูลทางพันธุกรรมให้ดีขึ้นม

ผู้สัมภาษณ์ศาสตราจารย์ Dawkins ถามว่า: ช่วยยกมาชักตัวอย่างหนึ่งได้ไหมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านพันธุกรรมหรือขั้นตอนทางด้านการวิวัฒนาการที่ทำให้เราเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้นจะไปช่วยเพิ่มขอมูลให้กับหน่วยทางพันธุกรรมได้? แต่ศาสตราจารย์ Richard Dawkins ก็นิ่ง ไม่สามารถที่จะตอบคำถามนั้นได้

ความจริงเป็นที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าสิ่งมีชีวิตนั้นมีระบบการทำงานที่ซับซ้อนอยู่ในตัวซึ่งไม่มีวันที่มันจะเกิดขึ้นมาเองได้เลยด้วยความบังเอิญ นานาพิกาที่มีกลไกการทำงานที่ซับซ้อนก็ยังไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นมาเองได้โดยการเขามารวมตัวกันเองของพันเพียงด้วยความบังเอิญและนั่นก็เป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่า มันจะต้องมีช่างทำนาพิกา นั้นขึ้นมา และเป็นช่างนาพิกาที่มีความฉลาดและความสามารถ ฉันทก็ฉันทนั้นสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดนั้นเต็มไปด้วยระบบการทำงานและมันถูกออกแบบมาเป็นอย่างดีซึ่งมันเป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นถึงการมีอยู่ของผู้สร้างผู้ที่สร้างมันมาจากความว่างเปล่าจากความไม่มีอะไรมาก่อน

สิ่งที่มีชีวิตในจักรวาลทั้งหมดล้วนแต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างมาอย่างไร้ข้อบกพร่อง และไม่มีที่ติ เราสามารถที่จะรับรู้ถึงความมีวิทย์ปัญญาอันสูงส่งอำนาจและความรอบรู้ของผู้ทรงสร้างสิ่งเหล่านี้มาได้ด้วยการใคร่ครวญดูในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา

แม้แต่การสร้างมนุษย์เองก็ยังเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งซึ่งเผยถึงความจริงที่ทฤษฎีการวิวัฒนาการพยายามที่จะหลบหลีกไม่กล้าเผชิญหน้ากับความจริง

“พระองค์อัลลอฮฺทรงบันดาล ทรงประดิษฐ์ ทรงกำหนดรูปสันถาน พระองค์ ทรงพระนามอันไพจิตร สรรพสิ่งในฟากฟ้าและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีพระองค์ และพระองค์ทรงอำนาจเป็นที่สุด ทรงปรีชาญาณเป็นที่สุด” (คำแปลคัมภีร์ อัลกุรอาน ซูเราะฮฺ อัลฮัจฺร ,59:24)

ในศตวรรษที่

นี้ทฤษฎีการวิวัฒนาการไม่เพียงแต่จะถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ทางด้านชีววิทยาโมเลกุลเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ก็ยังถูกหักล้างด้วยกับวิทยาศาสตร์ทางด้านชีววิทยาที่เกี่ยวกับชีวิตของพืชและสัตว์โบราณอีกด้วยเช่นกัน

จากการขุดค้นที่ทำกันอยู่ทั่วโลกก็ทำให้เราทราบว่า ไม่มีการขุดพบซากฟอสซิลครั้งใดเลยที่จะสามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการนี้ได้

ฟอสซิลก็คือซากของสิ่งมีชีวิตที่ได้เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต โครงกระดูกของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นสามารถคงอยู่ในสภาพเดิมได้ไม่เปลี่ยนแปลง ถ้าโครงกระดูกมันถูกปกป้องให้พ้นจากอากาศ ซากฟอสซิลที่เหลืออยู่นี้แหละที่จะทำให้เราสามารถรับรู้ได้ถึงประวัติความเป็นมาของชีวิตบนโลกนี้ ดังนั้นซากของฟอสซิลนี่เองที่จะเป็นตัวตอบคำถามทางวิทยาศาสตร์ในปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิดและที่มาของสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย

ทฤษฎีการวิวัฒนาการได้กล่าวอ้างว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน ตามทฤษฎีนี้แล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่แตกต่างกันไปเหล่านี้ เป็นผลเกิดมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ค่อยๆเป็นค่อยๆไปที่ละเล็กทีละน้อยในช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน ทฤษฎีนี้ได้อ้างเหตุผลว่าสิ่งมีชีวิตประเภทแรกที่มีเซลล์เดียวนี้ได้เกิดขึ้นมาและต่อจากนั้นเป็นระยะเวลาเรื่อยๆนานปีก็ค่อยๆกลายเป็นสัตว์ทะเลที่ไม่มีกระดูกสันหลังและก็กลายมาเป็นปลาไปตามลำดับ และก็ที่กักกันไปว่าปลานี้ก็เกิดขึ้นมาอยู่บนบกและค่อยๆกลายเป็นสัตว์เลื้อยคลานไป และ ยังไม่จบเพียงแค่นั้น ก็ยังที่กักกันอ้างกันต่อไปอีกว่านกและสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมทั้งหลายที่มีอยู่ได้วิวัฒนาการมาจากสัตว์เลื้อยคลานอีกทีหนึ่ง

ข้อกล่าวอ้างทั้งหลายเหล่านี้จะเป็นจริงได้ก็ต่อเมื่อ ปรากฏว่ามีสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่ในช่วงกึ่งๆกลางๆที่กำลังจะกลายพันธุ์จากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่งให้ได้เห็น เช่น ถ้าสัตว์เลื้อยคลานที่มีอยู่วิวัฒนาการไปเป็นนกจริงแล้วละก็

ก็จะต้องมีสัตว์จำนวนนับไม่ถ้วนที่ครึ่งตัวเป็นนกอีกครึ่งตัวเป็นสัตว์เลื้อยคลาน
ที่ได้ อาศัย อยู่ ไม่ ชั่ว วง ใด ก็ ชั่ว วง หนึ่ง
และสัตว์เช่นนั้นก็จะต้องมีอวัยวะที่ยังไม่สมบูรณ์หรือยังพัฒนาไปได้ไม่เต็มรูปแบบ

ดาร์วินได้เรียกสัตว์ที่เขาสันนิษฐานเอาเองเช่นนี้ว่า “transitional forms”
หรือสัตว์ที่กำลังอยู่ในช่วงของการวิวัฒนาการจากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง
ดาร์วินรู้ว่าสิ่งที่จะทำให้ทฤษฎีของเขาเป็นที่ยอมรับหรือได้รับการสนับสนุนก็จำเป็น
เป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการค้นพบซากสัตว์
หรือฟอสซิลที่มีลักษณะดังกล่าว นั่นคือซากฟอสซิลของ
สัตว์ที่กำลังอยู่ในช่วงการวิวัฒนาการจากชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง
ในหนังสือของดาร์วิน the Origin of Species เขาได้เขียนไว้ว่า
ถ้าทฤษฎีของผมเป็นจริงแล้วละก็
นั้นก็หมายความว่าจะต้องมีสิ่งมีชีวิตเป็นจำนวนนับไม่ถ้วนที่มีลักษณะทางด้าน
สัตว์ที่อยู่ในช่วงการวิวัฒนาการปรากฏให้เห็นอยู่ อย่างแน่นอน
และสัตว์ที่วานั้นก็จะเป็นตัวเชื่อมไปสู่สัตว์ทุกชนิดที่แตกมาจากกลุ่มเดียวกัน
และเมื่อเป็นอย่างที่วานี้แล้วก็จะต้องมีซากฟอสซิลของสัตว์ให้พบเห็นที่จะเป็น
ตัวบอกให้รู้ว่ามันได้เคยเป็นสัตว์ชนิดใดมาก่อนที่จะวิวัฒนาการมาเป็นสัตว์อีกประ
เภทหนึ่ง (Charles Darwin, the Origin of Species, 1st ed p.179)

อย่างไรก็ตามดาร์วินรู้ว่าซากฟอสซิลที่ถูกค้นพบนั้นไม่มีปรากฏให้เห็น
ถึงข้อสันนิษฐานของเขาที่เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่ในช่วงการวิวัฒนาการจากสัตว์
ชนิดหนึ่งไปสู่อีกชนิดหนึ่ง
นั่นคือเหตุผลที่เขาได้ยอมลงทุนเขียนบทอุทานขึ้นมาเป็นพิเศษในหนังสือของเขา
โดยกล่าวเกี่ยวกับปัญหาที่ว่าดาร์วินได้ตั้งคำถามที่น่าปวดหัวนี้ขึ้นมาว่า

ถ้าสิ่งมีชีวิตเกิดขึ้นมาโดยผ่านขั้นตอนการวิวัฒนาการจริงแล้วละก็
ทำไมเราไม่พบเห็นสิ่งมีชีวิตจำนวนนับไม่ถ้วนสักทีเดียวที่จะมีลักษณะโครงสร้าง
ที่กำลังจะกลายพันธุ์จากสัตว์ประเภทหนึ่งไปสู่สัตว์อีกประเภทหนึ่ง

แต่ทว่าตามทฤษฎีนี้แล้วจะต้องมีสิ่งมีชีวิตประเภทดังที่กล่าวมา
ให้ปรากฏเห็นนับจำนวนไม่ถ้วนที่กำลังจะกลายพันธุ์หรือกำลังวิวัฒนาการไปสู่อีก
ชนิดหนึ่ง
แต่ทำไมเราไม่พบสัตว์ที่กล่าวมานี้ ที่ถูกฝังอยู่ตามชั้นดินต่างๆเลย
ทั้งๆที่มันน่าจะมีจำนวนที่นับไม่ถ้วน (Charles Darwin, The Origin of
Species, 1st, ed p.172)

ดาร์วินได้นึกจินตนาการเอาไปเองว่าสิ่งมีชีวิตที่กำลังอยู่ในช่วงการวิวัฒนาการนี้จะหาเจอได้ก็ต่อเมื่อซากฟอสซิลได้ถูกตรวจสอบกันเป็นอย่างดีมากกว่านี้

ต่อจากนั้นนักทฤษฎีวิวัฒนาการที่หลงเชื่อตามดาร์วินก็พยายามตรวจสอบชั้นดินทางด้านธรณีวิทยาทั่วโลกดูอีกในช่วงปีที่ผ่านมาโดยพยายามหาซากฟอสซิลที่หายไปของสิ่งมีชีวิตตามการวิวัฒนาการที่เขาจินตนาการขึ้นมาเองนี้ แต่ความพยายามทั้งหลายเหล่านั้นก็ต้องจบลงด้วยความผิดหวังสิ่งมีชีวิตตามการวิวัฒนาการที่ดาร์วินได้จินตนาการไว้นี้ก็ยังคงเป็นการจินตนาการต่อไป

นักชีววิทยาทางด้านพืชและ สัตว์โบราณชาวอังกฤษ Derek Anger ได้ยอมรับความจริงข้อนี้ถึงแม้ตัวเขาเองจะเป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการก็ตาม

จากการสำรวจดูซากฟอสซิลอย่างละเอียดแล้วไม่ว่าจะดูตามลำดับชั้นตระกูลหรือตามประเภทชนิดเราก็ไม่สามารถพบร่องรอยที่จะบ่งได้ถึงการวิวัฒนาการไปที่ละเล็กทีละน้อยตามทีกล่าวอ้างเลยแม้สักครั้งเดียว แต่จะพบว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเกิดขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ในทันทีทันใดในกลุ่มชนิดของมันโดยไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตชนิดอื่น ๆ และนั่นก็หมายความว่ามันมิได้วิวัฒนาการมาจากกันนั่นเอง (Derek Ager, Proceedings of the British Geological Association, Vo. 87, p. 133, ข้อมูลการบันทึกของสมาคมทางด้านธรณีวิทยาของประเทศอังกฤษ)

ชั้นพื้นดินที่มีอายุเก่าแก่มากที่สุดที่ซึ่งได้มีการขุดพบซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตนั้นก็คือชั้นดินในยุคของแคมเบรียน ซึ่งมีอายุเก่าแก่ประมาณ 500-530 ล้านปี ในชั้นพื้นดินที่มีอายุมากกว่ายุคของแคมเบรียนนี้ไม่มีการขุดพบซากฟอสซิลของสิ่งมีชีวิตใดๆนอกจากสิ่งมีชีวิตเล็กๆไม่เพียงก็ชนิดที่มีเพียงเซลล์เดียว แต่กระนั้นก็ดีในยุคของแคมเบรียนนั้นจะเห็นได้ว่ามีสิ่งมีชีวิตหลากหลายชนิดมากมายปรากฏขึ้นมาอย่างฉับพลัน

สัตว์ที่ไร้กระดูกสันหลังมากกว่า 30 ชนิดปรากฏขึ้นมาในทันทีทันใดโดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการกันมาแต่อย่างใดสัตว์ที่พบ เช่นแมงกะพรุน ปลาดาว แมงทะเล หอยทาก สิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีระบบการทำงานในตัวของมันที่ซับซ้อน

เช่นระบบการหมุนเวียนซับซ้อนและมันก็ยังมีระบบการทำงานของอวัยวะส่วนต่าง ๆ ที่ น่าซับซ้อน เป็นอย่างมาก อีกด้วยเช่นกัน
เช่นตาของแมงทะเลนั้นจะมีของเล็กๆมองดูคล้ายกับรูวงผึ้งเป็นร่องๆช่องโดยที่แต่ละช่องนั้นจะมีระบบเลนส์แบบสองชั้น
และนั่นก็เป็นส่วนหนึ่งแห่งมหัศจรรย์แห่งการสร้างสรรค์และการออกแบบมาและแมงทะเลนี้ก็เป็นสิ่งมีชีวิตชนิดแรกของโลกที่มีตา
และสิ่งนี้ก็จะเป็นตัวที่จะมาหักล้างอย่างเด็ดขาดถึงขอกล่าวอ้างของพวกที่ยึดถือลัทธิดาร์วินที่ว่าสิ่งมีชีวิตค่อยๆวิวัฒนาการจากสิ่งมีชีวิตที่หยาบๆไม่ซับซ้อนอะไรไปสู่สิ่งมีชีวิตที่มีระบบการทำงานที่ซับซ้อน

ยิ่งไปกว่านั้นลักษณะโครงสร้างของตาที่คล้ายรูวงผึ้งของแมงทะเลนี้ได้มีมานานแล้วตั้งแต่ 530 ล้านปีโดยไม่เปลี่ยนแปลงเลยแม้แต่น้อยแมลงที่มีอยู่ในปัจจุบันเช่น ผึ้ง และแมงปอ ก็มีลักษณะโครงสร้างทางตาที่เหมือนกันกับแมงทะเลนี้

ตามทฤษฎีการวิวัฒนาการนี้สิ่งมีชีวิตจะต้องค่อยๆวิวัฒนาการเกิดขึ้นมาจากสิ่งมีชีวิตที่มีอยู่ก่อนแล้ว
แต่อย่างไรก็ตามไม่ปรากฏว่าจะมีสิ่งมีชีวิตชนิดใดที่จะมีลักษณะโครงสร้างอันซับซ้อนปรากฏหรือเกิดขึ้นมาก่อนหน้าแมงทะเลนี้
หรือก่อนหน้าสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นๆที่มีอยู่ในยุคแคมเบรียนสิ่งมีชีวิตในยุคแคมเบรียนเกิดขึ้นมาอย่างกะทันหันโดยที่มันมิได้วิวัฒนาการมาและมันก็ไม่มีบรรพบุรุษด้วย
Richard Dawkins
นักสัตววิทยาชาวอังกฤษผู้ที่เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีการวิวัฒนาการนี้ แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังกลายยอมรับในสิ่งนี้ไว้ดังนี้

ดูเหมือนกับว่าสิ่งมีชีวิตต่างๆ
ในยุคแคมเบรียนจะมีอยู่อย่างนั้นก่อนแล้วโดยไม่มีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่จะบอกให้รู้ถึงการวิวัฒนาการเลย (*Richard Dawkins, The Blind Watchmaker* , 1986 p.,229)

เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับไปหักล้างทฤษฎีการวิวัฒนาการลงอย่างแน่นอนและเด็ดขาด เพราะดาร์วินได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาเองว่า

ถ้าสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่มาจากตระกูลเดียวกันเหล่านี้เกิดขึ้นมาพร้อมๆกัน
ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงแล้วละก็นั่นก็จะทำให้ทฤษฎีที่ว่าด้วยการเลือกสรรทางธรรมชาติโดยผ่านขั้นตอนการวิวัฒนาการต้องจบลงอย่างแน่นอน (*Charles Darwin, The Origin of Species, 1st ed p.,302*)

และสิ่งที่ดาววินกลัวนี้เองก็เกิดขึ้นมาจริงในยุคของแคมเบรียนนี้เอง ซึ่งเป็นช่วงที่มีการบันทึกซากฟอสซิลขึ้นในซากฟอสซิลที่มีอยู่ตามชั้นดินต่างๆ ที่มีมาในยุคหลังจากแคมเบรียนนี้ ก็จะได้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆปรากฏขึ้นมาอย่างกะทันหัน โดยอยู่ในรูปลักษณะโครงสร้างที่สมบูรณ์โดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการอยู่เลย สัตว์จำพวกปลา สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ นก สัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนมและสิ่งมีชีวิตอื่นๆอีกเป็นแสนๆชนิด เหล่านี้เกิดขึ้นมาโดยฉับพลันและก็มีโครงสร้างลักษณะเฉพาะพิเศษในตัวของมันเอง โดยไม่มีร่องรอยแห่งการวิวัฒนาการใดๆเกิดขึ้นเลยในระหว่างจำพวกสิ่งมีชีวิตชนิดต่างๆเหล่านี้เป็นอย่างที่พวกนักทฤษฎีวิวัฒนาการได้คิดจินตนาการกันไปเอง

ความจริงข้อนี้เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่าสิ่งมีชีวิตทั้งหมดเหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาตามแตชนิดและลักษณะของมัน โดยพระผู้เป็นเจ้า Mark Czarneck ซึ่งเป็นนักชีววิทยาทางด้านพืชและสัตว์โบราณและตัวเขาเองก็เป็นนักทฤษฎีวิวัฒนาการ โดยยอมรับถึงความจริงข้อนี้ไว้ว่า

ปัญหาใหญ่ของทฤษฎีการวิวัฒนาการนี้อยู่ที่ซากฟอสซิล จากการขุดพบซากฟอสซิลไม่ได้บ่งบอกถึงร่องรอยที่จะบอกถึงการวิวัฒนาการตามที ดาววินได้ สมมุติฐานไว้เลย แต่ในทางตรงกันข้าม สิ่งมีชีวิตเหล่านี้เกิดขึ้นมาและก็หายสาบสูญไปโดยฉับพลัน และสิ่งที่ดูเป็นเรื่องแปลกนี้ก็จะเป็นสิ่งที่จะมาช่วยสนับสนุนการกล่าวอ้างเหตุผลของผู้ที่เชื่อว่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดนั้นได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยพระผู้เป็นเจ้า (Mark Czarnecki, McLean's, 19 January 1981, p.56)

<span lang="TH" style="FONT-SIZE: 16pt; COLOR: bl